

[Jens Høyer.]

blive ligestillede med det gamle Land i forskellige Henseender, og her er et Omraade, hvor Befolkningen selv kan arbejde med paa Sagen. Det maa jo indrømmes, at Jordfordelingen dernede paa sine Steder er middelalderlig, og derfor er det i høj Grad paa-krævet, at der virkelig sker noget gennemgribende paa dette Omraade.

Jeg skal slutte med at anbefale Lovforslaget.

Jensen-Aale: Den foreliggende Sag har jo beskæftiget os gennem lange Tider, og selv om der er foretaget visse Ændringer, er Lovforslaget i det væsentlige overensstemmende med den tidligere Lov. Lovforslaget er saa grundigt gennemgaaet af den højtærede Minister, at jeg ikke skal trætte Forsamlingen med en ny Gennemgang, og det er yderligere nu nærmere omtalt af den ærede Ordfører for Venstre, der anbefalede, at Lovforslaget blev fremmet. Der skulde altsaa være god Udsigt til at opnaa Enighed; selv om vi skal have en Udvalgsbehandling, vil den formentlig blive meget kort.

Som en af dem, der har arbejdet med Loven gennem de sidste 10 Aar, vil jeg gerne takke den ærede Ordfører for Venstre for de anerkendende Ord, der lød om Kommissionens Arbejde dernede. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at Arbejdet ikke er saa let, fordi saa mange Hoveder skal samles under en og samme Hat, hvilket undertiden kan være meget vanskeligt. Jeg erindrer for Eks. et Tilfælde, i hvilket vi fik 60 Handler lavet, uden at der var nogen, der kom af med een Øre til en anden; derimellem var der 27 Handler, der hang sammen, og der var en enkelt Mand, som vi ikke kunde faa til at komme til Stede, fordi han var bortrejst; hvis han vilde bytte en bestemt Parcel med en anden bestemt Parcel, gik de 27 Handler i Orden, saa var der 27 Parceller, der vilde blive ombyttet, men hvis han ikke vilde være med, var der ingen af disse Handler, der kunde blive gennemført. Jeg maa bemærke, at Manden gik med, og det lykkedes saaledes at faa Sagen gennemført. Men man ser deraf, at det undertiden kan være meget vanskeligt at naa et Resultat. Det er jo saadan, at naar man har arbejdet med et Stykke Jord gennem mange Aar, og man synes, man har faaet det noget forbedret, saa kan man være noget vrangvillig over for at lade sin Nabo nyde Frugterne af det Arbejde, man har udrettet. Ogsaa af andre Grunde kan

man være noget vrangvillig over for en Ombytning, selv om man naturligvis i de fleste Tilfælde — man kan maaske sige i alle Tilfælde — godt kan indse, at man gør en god Forretning ved Ombytningen. Det er vel med Sønderjyderne, som det er med andre Mennesker, at man har naturligvis ikke noget imod at gøre en god Handel, men man vil nødig have, at den, man handler med, skal gøre en endnu bedre Handel. Alene dette kan undertiden gøre Sagen noget vanskelig.

Som allerede nævnt af det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, medfører Lovforslaget en Forbedring med Hensyn til Jordfordelingen, idet der stilles Midler til Raadighed som Driftskapital for Jordfordelingskommissionen. Samtidig er Støtten til Udflytning af Bygninger bibeholdt. Oprettelsen af nye Brug i Forbindelse med en saadan Arrondering skal efter Forslaget overgaa til Jordlovsudvalget, og selv om jeg naturligvis har været glad ved at være med i Arbejdet ogsaa for Oprettelse af de smaa Gaarde, som det væsentligst drejer sig om her, vil jeg alligevel græde med tørre Taarer, naar det overgaa til Jordlovsudvalget. Om Jordlovsudvalget er kløgere end Jordfordelingskommissionen, kan der maaske ses forskelligt paa, men det er ikke det, det kommer an paa. At Udstykning og Bebyggelse kommer ind under Jordlovens Principper, anser jeg for en Fordel for Nybyggerne, og det er det, det kommer an paa. Derfor er jeg ikke saa ked af, at det overgaa til Jordlovsudvalget.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, sagde, at de Brug, der er blevet oprettet i den forløbne Tid ved Jordfordelingskommissionens Medvirken, er blevet noget dyrere. Det maa de selvfølgelig være set med Nutidens Øjne. Vi begyndte vort Arbejde i 1924, og naar de Brug, der er oprettet fra 1924 til 1929, skal overtages i Dag, maa det blive til helt andre Priser; men det gælder alle Ejendomme, der i den senere Tid har skiftet Ejer, enten det nu er ved Oprettelse af nye Brug eller ved Handler.

Der er imidlertid sket en Ændring i Folketinget, som den, der har deltaget i det praktiske Arbejde, meget maa beklage, og det er, at man fra Bestemmelsen om de 66 pCt. Lodsejere, der ejer 66 pCt. af Jordværdien, er gaaet over til 75 pCt. i begge Tilfælde. Det vil efter min Mening borteliminere det Tryk, som Loven skulde lægge paa de uvillige Lodsejere. Det forekommer ikke saa ganske sjældent, at man kun har 3 Mand at forhandle med, og jeg